

— Кой е писалъ това писмо до васъ?

— Който го е подписалъ.

— Вий за архилози въ България помняте, а за архиваритъ помните ли?

— Нейсе, нейсе! (Смѣе се и се удря въ главата).

— Въ това писмо се говори за нѣкакъвъ прѣводъ, който трѣбвало да стане по-скоро?

— Не мож да си спомня това.

— Какъ узнахте отъ Петербургъ, че вашия заговоръ е одобренъ. Телеграмма отъ Мусевича получихте ли отъ Петербургъ и за това да тръгнете за България?

— Ако има това въ дневника, покажете ми го да ви разясна.

— Костантина Попова пращайте ли за бомби?

— Да, въ Вилно.

— Какъ щѣхте да употребите бомбитъ?

— Не мож да си спомня.

— Револверитъ знаехте какъ ще употребите, съ камитъ щѣхте да мушите, ами съ бомбитъ какво щѣхте да правите?

— Колкото знамъ съ едното, толкова и съ другото, ами работата е, че тогава такъвъ вѣтъръ ни бѣше завѣялъ и това е то.

— Нѣкого си Орловски познавате ли: виждали ли сте се съ него?

— Мисля че имаше единъ такъвъ емигрантинъ. Съ него трѣбваше да съмъ се виждалъ въ Одесса, ако е билъ тамъ. Напоследъкъ ми се каза, че имало подобно нѣщо въ моя дневникъ, но азъ абсолютно непомня.

— Защо и по какви причини се е заканвалъ той да убие покойний Д-ръ Вълковичъ?

— Не помня. Казаха ми, че го имало въ дневника ми, но абсолютно непомня това.

— Вий, въ дневника си особено, пишакте, разбира се, тия обстоятелства, които иматъ значение за дѣлото, и това обстоятелство гдѣто Орловски е казалъ, че ще убие Д-ра Вълковича, навѣрно сте считали тоже за важно, защо да не го помните и него?

— Не помня. Тамъ има една дума „нейсе“ и тя показва какъ съмъ глѣдалъ на тѣзи работи.